

berettiget behøves til Garnisonen, for en Priis, som er passende efter almindelige Omstændigheder. Forsaauidt det nu skulde vise sig, at Licitationerne havde bragt det op til en høiere Priis, end der fornøstligviis burde have været Tilfældet, saa bliver det Byen, der kommer til at betale Forskjellen mellem det, som Gjenstandene billigviis burde have kostet, da det blev anerkjendt af Skjønsmændene, at mere burde de ikke koste, og det, der er givet ved Licitationerne. Gaae vi ud fra, at de Dvirigheder, som paa Byernes Vegne have havt denne Sag til Besørgelse, have ladet sig paatrænge Forordringer, som laae udenfor Forordningen af 1816 — thi der er ingen anden, som legaliter deler os imellem — og at det maaskee har været Grunden til, at Prisen er blevet noget høiere, saa er det jo ganske simpelt, at saa er det deres Skyld, at man er kommet til at betale saameget høiere; de skulde paa en bestemt Maade i Licitationsvilkaarene ifølge de bestaaende Forordninger have defineret, hvad der var fordret, saa vare de komne til lavere Priser; thi det, der fordres efter Forordningen af 1816, er meget lidet. Naar man nu siger: Ja, men hvad Dvartererne angaaer, kan man ikke mere følge denne Lov, saa siger jeg: Man er nødt til at følge den idetmindste indtil man oplyser, at Indenrigsministeren — ikke Rigsministeren, thi han har aldeles ingen Bestemmelsesret her — har meddeelt den vedkommende Kjøbstad, at han vil paatage sig Ansvarligheden for den Udvidelse, han har givet Bestemmelserne i denne Lov. Dersom f. Ex. denne Lov fastsætter, at man skal være nøiet med Tomandsfenge; at man skal være nøiet med et Logis som det, der i Almindelighed findes i Byerne, uden at der absolut er betinget den eller den Art Gulve eller lignende, og dersom Ministeriet saa siger: Vi indrømme, at der for Fremtiden maa forlanges Genmandsfenge og Bærelser af den og den Beskaffenhed — saa er en saadan Indrømmelse gjort under Ministeriets Ansvarlighed. Er den rimelig, er den billig, saa vil, hvad man altid har seet, Rigsdagen gaae ind paa den; men er den ikke rimelig og ikke billig, vil Rigsdagen lade Byen og Ministeriet enes om, hvem af dem der skal betale det Over-

skydende. Vi have faaet meddeelt Reglementer for Dvarterernes Beskaffenhed, hvilke ere, saa at sige, laante fra den ene By til den anden. Saaledes som det seer ud for mig, ere Byernes Inddvarteringsvrigheder paa enkelte Steder komne til et Slags Overenskomst med de militaire Dvirigheder om visse Bestemmelser angaaende, hvorledes Dvartererne skulle være beskafne, hvilken Orden der skal finde Sted i dem o. s. v., og dem har man ogsaa paa andre Steder brugt som de lovbundne Bestemmelser, der skulle afgjøre Spørgsmaalet. Det er strengt taget aldeles ikke berettiget. Synsmændene og Skjønsmændene maae — thi der er ikke givet dem nogen Anvisning fra Indenrigsministeriet til at dømme Sagen efter nogen anden Maalestof — anlægge Maalestoffet efter Forordningen af 1816, og, naar de erkjende, at de forskjellige Gjenstande, som skulle ydes, kunne i Genhold til denne Forordning, forsaauidt som det er angivet i den, ydes for den og den Priis, saa bør de staffles tilveie for den Priis; hvad der gives Mere fra Statens Side, maa ansees som en Willighedsag og en Willighedsag mod Kjøbstaden; men skulde Kjøbstaden saa ikke kunne naae at fyldestgjøre Fordringen for det, der anerkjendtes for et billigt Tillæg til den lavt satte Begrændsning fra en tidligere Tid, saa maa den selv betale; thi det er den, der staaer til Ansvar for Gjenstandene in natura, saaledes som ogsaa en æret Rigsdagsmand her ligeoverfor (Herz) har bemærket, at, naar der ikke er Andet at gjøre, maae Gjenstandene tages in natura, de maae taxeres og Betalingen skee derefter. Uden en saadan Betragtningensmaade vilde den hele Bestemmelse ikke betyde Noget. For at gjøre det forstaaeligt for det ærede Thing, hvorledes denne Art Sager kan behandles, naar man ikke seer det saaledes ganske simpelt fra det legale Standpunkt, skal jeg nævne, hvorledes det er gaaet til med Licitationen i Aalborg for Underofficersdvartererne. Licitationsvilkaarene ere fremlagte; ledsagede af et Dvarterreglement, saaledes som det er antaget; jeg troer, i Fredericia, som da hovedsagelig indeholder Bestemmelser om ordentlige Dvarterer etc., hvoraf jeg meget gjerne skal anerkjende; at de fleste — og maaskee alle — ere meget hensigtsmæssige og passende,